

Sy-li spěwat,
Pilye džělat,
Strowja čě
Swójbny statok
A twój swjatoč
Zradny je.

Za staw spróčny
Napoč móčny
Lubosć ma;
Bóh pak swěmny
Přez spar měmny
Čerziwoč da.

Njeh ty spěwat
Swěrne džělat
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes manž
Njeh čł křmar a
Žiwnošć je.
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čě. F.

• Serbske njeđělske łopjeno. •

Budyšin

9. januara 1927

Bauzen

Čiřičež a nakład Šmolerjež knižičiřčezěnje a knižarnje šap. družst. s wobm. ruč. w Budyšinje.
Wutħadža łóžbu ĳobotu a plačeži bėrtlėtnje 78 štoħų pjenjełow.

1. njeđžela po Čiřoch kralach.

Sczenje Łukascha 2, 25—32.

Eswjedžen Čiřoch kralow je jedyn najprėnschich mjes křesćizianškimi ĳwjedženjemi. Prjedny hacž bėchu hodowny ĳwjedžen ĳwjecžili, ĳwjecžachu tutón. To bėsche jim tak wulke a krařne, so Bóh ĳwojemu ĳwėtku tež póhanam ĳwjecžicž dawasche, so je Boža lubosć ĳo wschittim ludžom šjewika we Křhřtužu, so temu ĳwjedžen wėnowachu. W Křhřtužu bėsche jim njebjeske žiwjenje w polnosći seřħadžalo sa tutu kħudu semju, teho ĳo wjeřelachu, tehodla kħwalachu a čzesćazachu Boha!

A dženska? Eswjedžen Čiřoch kralow ĳo jako tajki we krajach lėdma hiřčje ĳwjecži, wot nascheje krajneje žyrkwoje ĳo hiřčje džerži, wot kraja pak ĳo jemu žaneho šchita wjazny njeposkicža. Prėnim křesćizianam bėsche tak wařny! We městach dženska někotryžtuli, kotryž čže hiřčje křesćizian bncž, na wařnosć teho njespomina, na čžož čže tutón ĳwjedžen tola łóždeho dopomnicž: krařnosć Anješa šħadžala nad nami a s nami nade wschėmi ludžimi. Tehodla wobradž nam tutón hodowny ĳwjedžen sa póhanow wėriwu wutrobu, so bychmy krařnosć knješa wohladali, kotraž je nad nami, nade

1. Simeon — wo nim rėcži ĳo w našchim tekscze — šchtó wjeła, nad kotrymž je krařnosć Anješa šħadžala. Redžbujmy po naškej stawijnje na 1. jeho pntazu wutrobu; 2. Božu wumóžerřtu ruku, a 3. Božu jeho wobřbožazu lubosć.

1. Simson — wo nim rėcži ĳo w našchim tekscze — šchtó njeby jeho lubowal, tuteho muža, kotryž ĳwojeho Boha kħwali, hdnž ĳwojeho Šbóžnika na ĳwojimaj rukomaj džerži. Nětk

čže radny ĳwėt wopušćicž, hdnž je tu ĳmėł teho wohladacž, w kotrymž je ĳo jemu njebjeski Wótž šjewik. ĳusto ĳmy tež hižo wobrašny tuteho Simsona widželi, tute nadobne, mėrne, jařne woblicžo! A kaž ĳusto tutu našchu stawijnju čžitamy, je nam, jako bychmy lubeho stareho snateho sažo wohladali. Ale hdnž ĳo sa nim praschesch, šchtó je był, nicžo wo nim nješhoniřch dalscheho s jeho semřskeho powołanja a žiwjenja. A w sczenju Łukascha tež jenož ĳnjchimy: jedyn čłowjeł bėsche w Jerusaleme s mjenom Simeon. Ale hdnž tež tu dale nicžo nješhoniřmy, jene wėmy: wón bėsche čžichi w Bosny.

Tež najjednorishki čłowjeł pšchindže do ĳwėtka Božeje hnady, hdnž ju pnta, Bóh ĳwojich namaka a jich ženje njewopušćizi. Wo Simeonje ĳo praji: Eswjaty Duch bė nad nim, wón bėsche fromny a bohobojařny a čžakasche na ĳsraelski trořcht. Widžimy jeho tak rjez wschėdnje ĳo bėdžicž se ĳwojimi hrėchami, widžimy, so džěń a bóle spósnawa ĳwoju njeřħmanosć, njesnaje žaneje hordosćje, pšched Bohom, to čžuje, so tež njemóže se ĳwojim čžichim a fromnym waschňjom wobřtacž. Džerži ĳo tohodla starňch ĳlubjenjom Božeho ĳłowa, čžaka na ĳsraelski trořcht.

Hodny ĳmy ĳwjecžili. S nowa ĳmy ĳnjcheli rjany hodowny ewangelij, Šbóžnik je snowa křapak wo durje nascheje wutrobny. Kařke wutrobny je namakał? ĳorde abo nječřiste abo ĳnte? abo ĳłódne a lacřne, pntaze wutrobny? Komu je hodowny ĳwjedžen se žohnowanjom snowa sažo był? Tym, a jenož tym, kiž ĳu durje wutrobny ĳwojemu Šbóžnikew wotewřjeli a snowa wotewřjeli, dokełž řebi praja, so jim njemóže nihtó hrėchi a winu wotewřacž, kħiba Bóh řam; jim je ĳo pšchipowėdało: Wam je ĳo dženska tón Šbóžnik narodžil! A

hdyž kwět tež pschezo sažo naž precž cžehnje a wabi wot nascheho Sbožnika, sathowajmy hebi czichu a ponižnu wutrobu, kiž wě, so wotwižuje jenož wot Božeje hnady. Pytaža wutroba wotewrja so, hdyž so jej wumóženje a pomoc pschpowědži, poskiczi.

Nasch Sbožnik kapa tež dale a pyta cžlowjeske wutroby. Kať někotra je tež w pohanach hižo wotewrjena, kať někotra ma so hišcže wotewricz! Esy ty pať sam šhoniť, so nusnje Božu pomoc trjebašch, mašch srosunjene potom tež sa mišioniste džěto. Pomhaj tehodla kóbu, so by tež pohanam kwětko so sjewiko, kwětko hnady a lubosče, so bychu tež cži Boha spósnali a Boži džěczi mjenowani byli.

2. Widžimy na Simeonie dale, kať je jemu Boža wumóžništa ruka so poskicziła. Wón pschindže, tať steji pižane, psches nawabjenje Ducha do templu. Boža hodžina je so pschibližiła sa njeho, so by troschta namaťkať. Dolho je knano cžafacž dnrbiak, ale njeje podarmo cžakať. Tež nam dawa Bóh, hdyž ma to sa nusne sa naž, husto dolho cžafacž w naschich wschelach naležnosčach, prijedy hacž naž wužłnscha. Ale na Bosy wina njeleži. A kať někotra tež pytaža wutroba bđudži so shtó wě kať dolho woťoko, prijedy hacž kwojeho Sbožnika namaťka. Tola, shtóž je sa tym pschischoť, so wscha lubosč, kotraž cžlowjekoj wopofasuja, njeje bjes hebicžnosče, so so do wschěch nadobnych cžlowjeskich myšlow měšcha njedofonjanosč a pschnosč, so je telko cžaka, kotryž je so nam wot Boha wobradžik, bjes Boha so pschecžiniť — a shtóž je wopravdže so prózowať, jaťo Bože džěcžo kwojate a cžište žiwjenje wjesč, spósnawa tež, so móže hrěchi jenož Bóh wodacž. A hdyž so powěsč wo Sbožniku wosjewi, cžehodla so potom na nju njeposťa? Sa pschekupža na psch. wotwižuje wot wotomika husto wuspěch žyľeho ľeta. Wotewimy kwoje wutroby! Sa někotrehožtuli móža wot woťomika, w kotrymž Bóh jeho wořebje sapschimnje a pyta, žyľe wěcžne žiwjenje wotwižowacž! Njeskomdž hodžiny Božeje hnady sa twoje žiwjenje! Bóh wabi kóždeho wořebje w kwojim cžaku; běda temu, kotrehož wutroba so njewotewri, ale štwjerdnje.

Pola Simeona widžimy, so so njestorcži na knadnosčzi teho, kotrehož na kwojimaj rukomaj džerži; tež hdyž běšhe so sjewiko, so budže Meřiaš je Knjesom, kotrehož budža ludy pschiwikowacž, džěchu cži pastyrjo do Bethlehema — niz do hroda, ale do hródže, a pohladachu na džěcžatko we žlobiku, šhwalachu a cžescžachu Boha. S cžim pyta so tón abo druhi samolwicž, so njeby sa kwojim Knjesom šhodžik? Simeon wysťa: Mojej woczi stej kwojeho Sbožnika widžatej! Wón widži: Bóh čže s šhudnyh hrěšnych cžlowjekow Bože džěcži scžinicž. Tu ma hebi kóždy prajicž, so so tu jedna wo kwoju wěž, a so wo tym, hacž kwojeho Sbožnika ma, wotwižuje tať hižo cžakne sbože kať junu wěcžna sbožnosč. Krařnosč Knjesa šhadža na tebi.

A něť Bóh čže, so by psches tebe tež w pohanach tuta hnada Boža ššhadžala a cžěmnosč so roľehnať a Jesuž so jim pschinjeť jaťo kwětko jich žiwjenja, jaťo Sbožnik jich dušchow! Boža ruka je w naschim cžaku wjele sadžěwkwow wotstronika, so mohľa so pohanam dale kať prijedy ewangelij pschinjesč. Mišionarow tu je, ale niz dosč hrědkow, so mohľe so sa jich štkowanje pucže rune scžinicž. Bóh čže, so by tež ty temu kóbu pomhaj, so by so to smóžniko, so bychu tež jich (pohanow) woczi kať twojej kwojeho Sbožnika wohladatej a jeho krařnosč kať na tebi tať tež nad nimi šhadžala.

3. Shtóž hišcže njewě, doľež je jeho wutroba tať kna, shtó jemu jeho Sbožnik byčž móže a dnrbi, pohladaj na Simeona! Wšcha šrudoba a cžěmnosč je so šhubila, wón steji w krařnym kwětke. Něť pusčžisich kwojeho wotrocžka, Knje-

že, po twojim kłowje s měrom! Sswět so minje je wschěm, shtóž na nim je, shtó troschtuje naž? — So mamy psches kwojeho Sbožnika njebjesku domisnu a w njej Wótza, kiž naž lubuje a čže, so bychmy wěcžne žiwjenje měli. Kelko cžlowjekow boji so psched kmjerczu — a wěcže, kwědomje tebe satama, tebe pokasujo na praweho kudnika, tebi wobkwědcži, so psched Bohom njemóžesč wobstacž, shtó mohľ troschtnje do kmjercže hicž? Tón kiž kwědomje ma, wěcže niz. Ale Jesuž a jenož wón polóža pokutnemu hrěšnikkej wumrěcže: Shtóž do njeho wěri, njebudže šhubjenn. — Kajki krařny měř: Bóh mój! Něť dži s nim kwoj pucž, tež we cžěmny m dole tebe njewopusčži. Něť njeboj so twojeho džěla a twojich prózow, spusčž so na njeho, wón tebi pomhaj, tebe pokuplja. A we wschěch tnyšnosčach směje sa tebe tón troschť, kotryž trjebašch. S nim pónđesč psches tutu semju na rosčkwětleny pucžach a ženje so njebudžesč móž sabkudžicž, wón pokáže tebi pucž, po kotrymž mašch hicž, wón tebe powjedže do wěcžneje domisny. Šlej to čže tebi Jesuž byčž sa twoje žiwjenje, w nim mašch Boha, w nim je Bóh.

Simeon, kwoje sbože, kwojeho Sbožnika namaťawšchi, njehlada jenož sam na hebe, wón widži, so budže tón Sbožnik to kwětko pohanow rosčkwěcžicž a ke šhwalbje kwojeho, Jsraelšeho luda. Bože kraľestwo je roťko bóle a bóle, džě tež w naschim cžaku snowa doprědka. Njech mjes nami kwět kwoje pyta a cžlowjekow na hebe wjasa, Bože kraľestwo pónđže dale, jenož njewotšup ty wot praweho pucža a runaj šchcžěki kwojemu Sbožnikkej, so by tež nad druhimi jeho krařnosč so sjewika. Kať ptacžľ drugeho ředžbliwego cžini na to, shtóž je namaťkať, tať šđžělmny druhim kwoje sbožo, kotrež je so nam psches Božu hnadu dostaťo, so bychmy wschitzy se jeho poknosče brali hnadu sa hnadu. Krařnosč Božeje lubosče je w Esynu nad nami šhadžala.

Cžescž budž Bohu we wyškosčzi! A temu pomhaj kóbu kwjedžen Tjoch kraľow! Šamjen. S. w P.

S mišionstwa sa mišionstwo.

Knjesowa pschikasnja: „Džicže po wschěm kwěcže a cžinče sa mojich wucžomnikow wschitkich ludži, jich šchcžijo we mjenje Boha Wótza a Esyna a Sswjateho Ducha a jich wucžo džeržecž wschitko, shtóž knm ja wam pschikasať!“ — pola Mattheja na pokľednim — pľaczi. Tej pokľuchaja ludy, čžyjo, nočžyjo, wěđžo njewěđžo. Tež te, kotrež běchu se wójnu mišionštemu štkowanju naschich mišionškich towarštwow telko sadžěwkwow nacžinili. Tute sadžěwki padaja, jedny po druhim. Wo tym móžesche so nowy direktor nascheho šakšeho mišionstwa, dr. Šhmels knn nascheho krařneho biskopa, sam pschekwědcžicž, kotryž psched ľetom pucžowasche wořebje psches indiske mišionške pola. Nasch „Nowy Mišionški Pokľoť“ je džě porjadnje wo tajkim postupowanju a pschibnywanju nascheho mišionstwa rosprawjať a čže to tež dale kwěru cžinicž. So by tuž tež wschěch kwojich dotalnyh pscheczelow a cžitarjow wobthowat, a hišcže dalschich pschidobnyť!

S nowisich powěsčžow naspomnimy tu: Schleswig-Holsteinške mišionške towarštwó móžesche pschi jubileju 50ľetneho wobstacža 4 mišionarow a 2 mišionškej diaľoniszny sažo wupóšlacž a to do Indiskeje a jeneho wucžerja do Rhiny. Tuczki wupucžowachu s džěla kóbu hromadže s Lipsčžanskimi mišionšskimi džělacžerjemi do Indiskeje. 30. oktobra wujědžechu s parnikom „York“ s Geny. — Pokľozno-němške mišionstwo móžesche 31. oktobra 7 džělacžerjow a džělacžekow na pola Knjesoweho mišionstwa wupóšlacž a to do Afriki. — 13. novembra wotpucžowachu tjo mišionarojo Neukirchenške-

ho mišionisteho towarštwu s Hamburga na parniku „Ubara-mo“ do Rańšceje Afriki. — 14. novembra wupóšla Lieben-zellste mišionstwo 7 mišionistich džělaczerkow a džělaczerjow, a to 4 do Južneho Morja a 3 do Rhiny. — A skóncznje budž tu tež naspomnjene to tať mjenowane „Sudan-Pionier-Mi-šionstwo“, kotrež w oktobru 4 do Hornjeje Egiptowskeje wu-póšla.

Drobnišce rosprawy wo džěle našeho sakskeho mišion-stwa podawa lětať, kotryž drje je šo w tutnych dnjach we wschěch wořadach wudať. Tam šo praji, šo šo wot naš pschě-žo nutrnišce žadaja mišionarojo, a to wot Indiskeje a wot Afriki. Durje šu w Afrizy a Indiskej šchěroko ša naše mi-šionstwo wotewrjene. Ludy maja wořebitu dowěru naše-mu lutheriskemu mišionstwu. Šdnyž pať Bóh tón Knjes nam wotewrjene durje daruje, wotewrimy my jemu a jeho kra-lestwo wutrobu. A my wotewrimy tež ruzy! Wotewrimy je tež nětkle, hacž runje mamy tež hewaf ša wscho móžne šo staracž pschi wschěch wulkich starosčach!

Wobrasťi s mišionstwa domach a wotach.

S a m e h o š o! W lěcže 1834 šwjeczachu w Königs-bergu w Pruskej mišionistki šwjedžen. W schlicžy ša kollektu namafachu po šběry zedultu mjes pjenjesami, na kotrejž ste-jesche: „Ja nimam nicžo, šchoť bych dacž mohł, khiba š a-m e h o š o.“ — Tón, kotryž bě tole pižaf, je jo tež džeržaf. To bě pošdžišce mišionar Jan Bjedrich Suder, kotryž je lět-džěšatki doho s wulkim žohnowanjom w Južnej Afrizy štu-towaf.

* * *

J a w i d ž a č h. Na kupje Madagaskar, kotraž k ranju Afriki w morju leži, šbudžichu mišionarojo hibanje ša euan-gelij. Tež hłownik luda bu wěrjazy. Jako šo bórny po jeho wobroczenju kšesczjanstki šóžnik hłownika woprascha: „Čže-hodla šy ke kšesczjanstkej wěrje pschistupit? Še čže to předo-wanje nawabiko abo rjana kniha?“ — „Ani to jene ani to druhe!“ wotmolwi hłownik. „W mojim ludu bě jedyn, tón bě wopitž, a jedyn, tón bě paduch, a jedyn, tón žonu bijesche. Dženka njepije tón jedyn wjazy, tón druhi wjazy njekradnje a tón šeczi wjazy žonu njebije! Wšhitzy tšjo šu šchwarni a šprawni mužojo. To ja widžach! Tuž čžych tež ja nabycž ša šwoju wutrobu tuteje potajneje mozy, kotraž tajkele džiwny čžini. Dóndžech k mišionarej po tajku džiwnu móž. A hlaj, ja ju tam namafach a to pschi žlobiku Jesuž-džěčatka!“ —

* * *

N i z k š e s c z i j a n s t w o a l e k š e s c z i j a n o w! Bohan, kotryž bě „škor“ kšesczjan rjetny ras: „Šdnyž bychu kšesczijenjo tu jenož džěšatť teho wufonjeli, šchoť wufna-waja, by šo bórny šóžny ke kšesczjanstwu pschiwobrocžil. Šchoť šebi my wot waš žadamy, njeje kšesczjanstwo, šchoť my trjebamy, to šu kšesczijenjo!“

* * *

S w u t r o b y. Pscheczel mišionstwa pschindže ke kšescz-janstwu šejmjaney a prošesche jeho wo dar ša mišion-stwo. Šejmjan bě wobožny a da škotaf, kšale hladajo. „Pschindže tutón dar s wutroby?“ woprascha šo pscheczel mi-šionstwa.

„To móže wam wscho jene byčž!“ bě wotmolwa.

„Ně! Tajki dar njemóžu trjebacž!“

„Tuž dajče šako jow! Tón njeje mi s wutroby pschi-šchol!“

Šejmjan wša pjenjes šako a da ša to 20 puntow a to še pscheczelniwym woblicžom, prajizy: „Tať! Tutón je s wu-troby!“

S evangelskeho mišionstwa.

S evangelskim mišionstwom žyše šemje šwikuje tež mi-šionstwo našeho kraja na najbóle. W nim šu šo w běhu pošlednjeju lětdžěšatkow wulke pscheměnenja šjewike. Ně-šchoť s teho pošasamy w ščěhowazyh licžbach.

W lěcže 1903 mějesche evangelske mišionstwo šemje: 15288 mišionarow, 2980 hłownych mišionistich štazijow, 72752 mišionistich domoródnych šobudžělaczerjow, 25539 mi-šionistich šulow, 1059696 mišionistich šchulerjow.

W lěcže 1925 mějesche pať tuto evangelske mišionstwo šemje: 29188 mišionarow, 4598 hłownych mišionistich štazi-jow, 151735 mišionistich domoródnych šobudžělaczerjow, 46586 mišionistich šulow, 2165842 mišionistich šchulerjow.

Ša pschiklad budž tu pošasane na Indisku a Rhinku, tať to evangelske mišionstwo mjes domoródnymi pschibywa: 1901 bě jich w Indiskej 2664313 kšesczjanow, 1921 pať 4452648, w Rhinskej 526108 w lěcže 1915, w lěcže 1920 pať 806926.

Ludy Afiskeje a Afriki šu w šwojim politiskim, šozial-nym, hospodařskim a nabožnym žiwjenju šatorhnjene a ššcha-šene s powalenjom ššjoch dotalnych wulkomozow našeje šemje: zaristiska Ruska, Šslam a kalifat a kšinske kšěžorštwu. Štoro dwě ššeczinje wschěch čžlowjekow štejeschtej hacž dotaf pod nadkšnejštwom tutnych ššjoch wulkomozow. Nimo toho je wulka wójna šmucžika do wójnskeho hibanja a do wójn-škeje nudy nimale wschě ludy šemje. Tole wscho ma šwoje ščěhwki tež ša mišionstwo, a to dobre a pschecziwne. W taj-škim hibanju a muczenju tuž dyrbi naše mišionstwo šwólni-we došč a šylne došč byčž, tutón čžaf wutriebacž a twaricž Knjesowu žyrkej. A pschi tym mašč pomozny byčž tež ty!

Bóječe k nam!

To je to wołanje, kotrež nětkle kšyšchi mišionstwo, kaž jo něhdy wuflyšcha wulki mišionar Pawol. S Afriki, s Egnp-towskeje pschikhadžeja powěšče, kotrež nam powědaja, šo šu Bišchiarin-ludžo šwój kraj mišionstwu wotewrili. Tutón je něhđe wobmješowany wot řeki Nil a Čžerwjeneho morja a wot krajiny Ššuan a Wadi; wón je horaty, šu tam 2 000 metrow wyšoke horny. Wobnydlerjo běchu hacž šem kraj ša-wrěli. Nětk pať je šo mišionistkim lěkarjam, kotšiz tam we Afrizy s mišionarami hromadže štuťkujaj, poradžiko, w šwój-bje hłownika někotrych kšornych wustrowicž. Tuta šwójba je mišionistkeho lěkarja namoľwajala, s džěkom mjes jeje ludom šapocžecž, šdžěliwšchi: „Šny lud waš šchita! pschindžče jenož!“

Šodnyž tež šodny pošhanow! Našce wořadny nješku to we pošlednich čžěškich lětach šabnyke, wone to wěšče tež lětka njesabudu.

Šyrkej a štat.

Pruska wyschnošč čže wulkostatnu wyschnošč namoľ-wjecž, wulkostatny šchulski šakon tať bórny hacž móžno doho-towicž; wona šo počahuje pschi tym na šchulski štreit w Dort-muncže, wo kotrymž šmy tu rosprawjeli. — My pať w tu-šchwilu žanu wobkšěžazu wyschnošč w němškim wulkostatče nimamy! Tuž drje s tutej wulzy wažnej wěžu tať bórny do

czista njeprschindzemy. A tola by dosarjadowanje schulskich praschenjow wulzy nušne bylo!

Wojowanje wo njedzelu a njedzelski mēr dže dale a wjaz a wjaz stron a sjednoczenstwom wustupuje sa njedzelu. Tež najwysche sastupjerstwo ewangeliskich zyrkwjow Nemskeje, tón tak mjenowany „Deutsch-evangelischer Kirchenausschuß“ je šo snowa sa njedzelu wuprajilo a pschecziwo tomu wustupilo, šo by njedzela hišcže bóle škodowala. Šo by tola naš lud šebi sašo njedzelu, prawu, wěrnú, měrnú njedzelu wobradzić dał. Š tym by měl hodowny dar, kotryž by i trajazym žohnowanjom sa snutskowne a swontkowne žiwjenje byl. Šo by to tak bylo, sa to ma kóždy jenotliwy na šwojim měštnje šobustutkowacž. Kač to? Na to je jednora a tola došahaza wotmołwa móžna: Džerž šeczu kašú! — Ša njedzelu je šo psched krótkim jedyn minister w krajnym šejmje njebojašliwje wušnač; to je ewangeliski minister württembergskich finansow dr. Dehlinger. Tutón wupraji 3. dezembra we württembergskim šejmje tole: Wono njemóže žane žohnowanje wotpoczowacž na protestowaznych šhromadžijnach, kotrež šo na wňžotich šwjatnych dnjach zyrkweje wotněwaja a to hišcže w cžaku šjawnych Božich šlužbow, i kotrymž šo tyžazam mišctrow — (bě to runje wo wošebitnych padach rěčž, ale šctož tu prajene, placzi tež sa druhe padny!) — kašy šwjedženšta myšl a njedzelski pokoj. Wono njebě tež pschitojnje — (minister prajesche: fein!) —, šo mi tudomna ... nowina wumjetuje, šo šym na adventskim šwjedženju kemschi šchol!“ — Wono by špomóžne byše sa znyš lud, by-li wón wjazny tajkich šwědkow, wošebje tež na wušnamjenjenych měštnach wušyšchač. Ššchjemny znyšemu ludu sa hodowny dar a k nowemu lětu tajkich šwědkow we wšchěch jeho woschach.

Wšchelle i bliska a i dalofa.

Š Hornjo-Wuiesdžanškeje wošady i lěta 1926 (šicžba dušchow: 1455). Narodow bě 37, 16 hólzow a 21 holecžkow (Wuiesdž 8, Ledžboržny 3, Wulki Wošnyč 4, Panježny 4, Wucžkežny 1, Mašny Wošnyč i Njeradežami a i Nowym Dworom 6, Šělza 6, Bukowa 1, Šlupojnza 4). — Pacžerškich džěcži bě 29. — Pschpowědate šu šo 15 dwójkow, tu wěrwane 9. — Semrěke šu 22 wošobow, 16 dorosčženych a 6 džěcži (Wuiesdž 4, Ledžboržny 2, Wulki Wošnyč 3, Panježny 2, Mašny Wošnyč i Njeradežami a i Nowym Dworom 7, Šělza 1, Bukowa 1, Šlupojnza 1, Kašcežny 1). — Šswjate wotkasanje šwjecžichu 1250; 500 mužškich a 750 žónškich, mjes nimi 41 domach. — 17 krajnych šběrkow wunošchachu 343 hr., 3 dalšche 78 hr. Ša wošadnu diakoniju namaka šo w kašchčžikach 144 hr. Š woštarnych kašchčžikow a i wopravjenjow pschindže sa šwontne mišcionstwo 58 hr., sa šhudnych 87 hr. Gustav-Udolške towaršstwo šběra 252 hr., šnutšne mišcionstwo došta žiwješke šrědky. Žónške towaršstwo džělkašche na dotal dobre wušnje dale. Pschi 125. kermušchnym dnju, 17. oktobra 1926, šakoži šo fond sa wobnowjaze džěla w zyrkwi, kiž je psches wunošch šběrkow se kašchčžikow, pschedštajenjow a wješchi dar na 828 hr. narošt. Woštarski šchiz i prjedawšich cžakow bu namafany a ponowjenny zyrkwi pschepodatny. — Nječ šo w nowym lěcže, kaž bě to w starym, zyrkwinske žiwjenje wošadny pod Božim šchkitowanjom wuwjawa a nječ je wšchitkim jeje štawam se žohnowanjom.

Š dobrým pschitladom tež sa naš Ewangeliskich je šcžehowaze, šctož wo škutkowanju towaršstwa „Bonifatius“ a wo darniwosčži katolškich šchescžijanow sa jich škutki wěry a lu-

bošcže šhonimy. Katolške „Bonifatius“ towaršstwo bě 1925 našběrało 2 946 871 hriwnow dobrowólnych darow; lěto prjedy bě jich to 2 181 000 hriwnow. To je sa lěto 1925 šctwórcž wjazny; k tomu šu dopomhake wošebje škulške džěcži ludownych škulow. W někotrych biskopštwach je šo telko našběrało, šo na kóždy hłowu katolškeho wobydlešstwa 10 hačž 16 pi. pschindže, wošebje tam, hdžež katolikojo w rospróšchenju bydla. Tak móže towaršstwo, kotrež šo wošebje sa katolikow we rospróšchenju štara, sa 130 wucžerjow a wucžerkow pschi katolškich privatnych škulach w rospróšchenju a sa 500 w rospróšchenju škutkowaznych měšchnikow pač znyš dothodny pač wulki džěl dothodow šaplacžicž. — Tole šlyšchecž je nam Ewangeliskim runje nětkle w hodownym cžaku nowy pohón, darowacž dary lubošcže sa našchu ewangelšku zyrkež a jeje škutki lubošcže a jeje towaršstwa a tak twaricž a pošnyšjecž kralešstwo hodowneho knješa, wo kotrymž nam nětkle hodowny ewangelion i tak lubošnymi šłowami nowu powješč dawa!

Š Mišcionštwu. „Bójcže k nam a pomhacžje nam!“ Tutón hlož šlyšcha našche mišcionštwu. Tutón dyrbi tež kóždy jenotliwy wušyšchecž a šrosomicž! A pomhacž! Tomu bě šandženy šctwórtk na šwjedženju šjewjenja škladnošcž, tomu je dženša škladnošcž a kóždy šarač budže tež dženša a w pschichodnych dnjach radlubje hišcže sa mišcionštu šběrkú „Tjoch kralow“ pschijimowacž a potom dale w běhu lěta dalšche dary sa našche šakške mišcionštwu. Tuto ma hižo 24 džělacžerjow a džělacžerkow wotkach na mišcionškich polach. Ale wjele, wjele wjazny je jich třěbnych tam w kraju Tamulow w Šndiškej, pola cžornuchow pschi Kilimandschero a w Meru- a Parekraju Kaššcheje Afriki!

„Mišcionške lětadło“, — niz „Mišcionški lětač“, kotryž šo w tutnych dnjach we wošadach rosšchěrja —! Mišcionar a šarač L. Daniels bě we wójnje i lětarjom. Nětkle ma šastaracž w Neu-Sudwales wošadu, 650 mil daloko wot města Šyden. Šeje štawy bydla w tajškim rospróšchenju, šo dyrbi šarač wob lěto 10 000 mil pucžowacž, šo by wšchě šoncžiny šwojeho wokrješa — wošadny njemóžech to škoro wjazny prajicž! — wopntač. Šacž dotal jěšdžesche i autom. To pač hušto došcž jara hubjenje džěšche a cžasto tež do žyla niz. Pschetož wo tajkich dróhach, kaž my je tu mamy, tam wjele njewědža. A pola naš šo to na našche dróhi hižo tak škorži! Tuž je mišcionar wupucž pntač a namakač. Domach w Šendželskej na dowolenžny pschebnywajo šbudži šběrkú sa „mišcionške lětadło.“ A znyš wěšcže tam tež telko pschecželow namaka, šo budže móž šwoju tak rosležanu wošadu i přěnim mišcionškim lětadłom šastarowacž.

— W Peru w połodniškej Americy šu nowy šakon wudali. Tón šhlošta tnyč, kiž knihi njepózcžiweho wobšaha wudawaju, i tym šo dyrbjaja telko šhloštanja šaplacžicž, kellož 1500 knihow placzi. Njemóža-li tole šaplacžicž, maja šakudženi 4 měžazny dołho na kěchowach džělo tótki wobštaracž.

Šišťowanje. Knješow šararjow w šakškich a pruškich wošadach prošnymy wo wošadne rosprawy wo lěcže 1926 sa našche njedzelske kopjenko. Tute móža šo hnydom do Budyšchina na Šsmolerjež knihačnju pošlacž abo do Nošacžiz — Noštitz, Post Weišenberg, Ša. — K. w B. sa 2. po Šp. — K. we L. sa 3. po Šp. — W. w Š. sa 4. po Šp. —

Šamolwity redaktor: šarač Wyracž w Nošacžizach.